

Nedjelja, 17.05.2020.g.

Danas sam se probudio sa mislima o tome kako prepoznati, prihvatiti i

izvršiti svetu Božju volju za svoj život.

Pa sam si počeo postavljati pitanja i davati odgovore o toj temi. Jer, toliko

sam puta o svemu tome razmišlja radi sebe i svojeg života, a i radi drugih

dragih ljudi koji su mi o tome postavljali pitanja.

Kako prepoznati Božju volju za svoj život?

Bez molitve na tu temu Gospodinu, što će zapravo predstavljati naš

razgovor s Gospodinom o svemu tome, teško da ćemo naći onaj pravi

odgovor...

Mogao bih reći da postoje tri vrste odgovora koja ćemo na ta naša pitanja dobiti od Gospodina.

Jedan odgovor biti će kratke i jasne riječi ili rečenice od našeg

Gospodina, ili nekog iz Njegovog dobrog duhovnog svijeta, ako ćemo se

moliti nekom svecu, za koje ćemo odmah shvatiti da nisu naše misli, da

su "došle" u naš um i u naše srce, i odmah će svim našim pitanjima dati

odgovor koji će našem životu dati smisao i smjer. A mi ćemo osjetiti onaj

duboki i bez vremenski mir da je to to.

Odmah sam se sjetio svoje molitve Gospodinu Isusu, godinu i pol dana od

mojeg obraćenja, po izlasku iz zatvora, kada sam Ga "upitao" da što sada

želi od mene, što da sada činim sa tom silnom vjerom i duhovnošću, sa

spoznajama koje mi je dao. Da li da idem studirati teologiju, da li da idem

u samostan za redovnika ili slično!?

Gospodin mi je vrlo jasno "dao" odgovor u dvije rečenice, kratke i jasne,

poslije jedne mise, u moj um i u moje srce: "NE, TU TE TREBAM. TU GDJE

ŽIVIŠ I RADIŠ." Samo to. I sve je dobilo smisao a ja sam, s čistim mirom

u srcu, "krenuo" dalje tim putem.

A ostala dva odgovora bit će Gospodinova šutnja.

Jedna šutnja će značiti da još nismo sve učinili što mogli i trebali na tu

temu, sa darovima i sposobnostima koje nam je Gospodin Bog dao. Da

još trebamo nešto učiniti, ono što mi takvi kakvi smo, možemo. I, kada to

učinimo, odmah ćemo spoznati što je Gospodinova volja za naš život.

No, i tu nas neće Gospodin ostaviti same da se mučimo. Neće nam dati

čisti odgovor ali će nam "poslati" razne ljude i situacije iz kojih ćemo

shvatiti što moramo učiniti.

Druga šutnja bit će nam teža. To je situacija u kojoj nam je Gospodin

već dao sve svoje odgovore, i mi smo sve svoje učinili, ali, iz svoje

tvrdoglavosti, oholosti, taštine ne možemo prihvatiti taj odgovor.

Ne želimo se predati Gospodinu i Njegovoj volji za naš život nego još

uvijek želimo vršiti i svoju volju.

To je teško pobijediti. To je pobjeda nad našim osobinama koje nas dijele od Gospodina. Jer, Gospodin nas želi slobodne. Tu nam jako može pomoći iskrena, ali baš iskrena ispovijed.

Sve ove situacije, svi ovi odgovori trebaju našu otvorenost Gospodinu, trebaju naše strpljenje, trebaju našu poniznost.

Ponekad će trebati puno misa, puno klanjanja i molitve s Gospodinom u Presvetom oltarskom sakramentu, puno čitanja Biblije, razgovora sa svećenicima i drugom dragom braćom i sestrama u vjeri, da postanemo

spremni prepoznati, prihvatiti a onda i vršiti Božju volju za naš život.

Najvažnije je krenuti tim putem, tražiti odgovore.

Mir i radost u nama, ono, duboko u nama, biti će nam putokazi i znakovi

kraj tog puta koji će nam govoriti kako se kretati tim putem i koliko je

daleko cilj puta.

Upravo sam pogledao jedan film prema istinitom događaju o jednoj ženi

koja se uspjela izvući iz ovisnosti o heroinu, Bugarki Veseloj Totevoj.

Kad je film završio, odmah sam išao na internet da vidim da li je to

stvarno istiniti događaj. I da, bio je. Ali ono što me posebno dotaknulo je

to što je ta draga žena umrla prošle godine kada je i snimljen film.

Svojoj supruzi sam samo prokomentirao da je ona sa svojom knjigom i

filmom koji je po toj knjizi napravljen izvršila svetu Božju volju za svoj

život i Gospodin ju je uzeo k sebi.

Jer, sedam godina je bila u paklu heroína i ovisnosti a onda je skoro

dvadeset godina svjedočila o tome kako je završila u ovisnosti i kako ju je

uspjela pobijediti. Na filmu je bila i scena kako je o tome svjedočila u

jednoj crkvi. Napisala je knjigu i po njoj snimila film. Time je ispunila

Božju volju za svoj život.

Dok o tome razmišljam, mislim da se i ona puno molila Gospodinu,

razgovarala s Njim i mnogima iz Njegovog dobrog duhovnog svijeta, što i

kako u životu. Bogu hvala za tu dragu ženu...

Eto, tako mi je nekako došlo da o ovome napišem nekoliko riječi. To je

moje poslanje, svjedočenje o svemu što mi Gospodin lijepoga čini u

životu.

Samo se nadam da ću svemu izvršiti Njegovu volju za moj život. Da

jednog dana mogu, barem približno, reći riječi koje je prije svoje smrti

izrekao Sveti Pavao: "Dobar boj sam bio, trku završio, vjeru sačuvao."

SVET, SVET, SVET.

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE.

